

Wilhelm (VS):

Vi beklager meget hele denne sag og ikke mindst, at den har trukket så langt ud, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen, at det af det nuværende folketings medlemmer, som er mest sagesløs i denne sag, er hr. Rahbæk Møller. Vi finder imidlertid ikke, at det er os, man kan bebrejde noget. Vi finder, at denne sag naturligvis burde rejses, og det fremgår også af den måde, der bliver stemt ned igennem grupperne på om lidt. Vi synes, at den alvorlige fejl blev begået, da alle andre partier den 22. december 1981 afviste et så beskedent krav som kravet om en fornyet udvalgsbehandling, så man kunne få begrundelsen for den såkaldte fortolkning, indenrigsministeriet lagde for dagen.

Jeg tror, det er rigtigt, som hr. Poulsaard siger, at de fleste medlemmer selvfølgelig ikke har kunnet læse alle disse ting, og at heller ikke orienteringen på gruppemøderne har kunnet gå ind i alle nuancer. Da vi havde førstebehandlingen, var der vist kun 11 medlemmer i salen, så jeg vil godt sige til dem, der er kommet til siden, at i virkeligheden er det en meget, meget enkel sag. I virkeligheden er der nemlig, bortset fra hr. Glistrup, enighed om – og det gælder også eksperterne fra indenrigsministeriet – at efter lovens bogstav er Bjarne Jensen valgt. Der er altså ikke tale om, som nogle siger, forskellige fortolkninger og om, at loven er uklar. Efter lovens bogstav er Bjarne Jensen valgt, det siger også indenrigsministeriets eksperter, men det, man så siger, er: har der været andre hensigter med loven? Er der en ånd i loven, man kan henvise til? Og det er så det, man påberåber sig. Her ligger det imidlertid sådan, at der har været to, tre, fire skiftende »ånder« i én og samme lov i den tid, den har fungeret siden 1945, og så er vi nogle, der siger: det er ikke betryggende, at man sådan kan manipulere med en lovens ånd, når man i øvrigt, bortset fra hr. Glistrup, er enig om, at lovens bogstav klart siger, at den og den er valgt.

Dertil kommer, vil jeg gerne erindre om, folketingets forudsætninger, da det tog stilling den 22. december 1981. Umiddelbart før afstemningen den 22. december 1981 fik folketingets medlemmer at vide – og de af dem, der ikke var medlemmer af udvalget, havde

faktisk ikke andet kendskab til det – at den fremgangsmåde, der førte til Bjarne Jensens valg, og som indenrigsministeriet havde benyttet de første 9 dage efter valget, var direkte lovstridig. Det har vist sig at være forkert ganske enkelt, naturligvis, men det var ikke desto mindre, hvad de fik at vide her i salen den 22. december 1981, at fremgangsmåden var lovstridig.

Og desuden fik de at vide, at den anden fremgangsmåde, som man nu påberåbte sig i indenrigsministeriet, og som førte til valget af hr. Rahbæk Møller, var i overensstemmelse med hidtidig praksis. Det viser sig også at være i det mindste en sandhed med meget store modifikationer.

Der er grund til at gøre det om, der er i hvert fald grund til at prøve sagen igen, og det skal understreges, at der er ingen andre end folketinget, der kan prøve sagen. En forurettet kandidat kan ikke gå til hverken ombudsmand, ministerium, domstol eller noget som helst andet; det er kun folketinget, der kan gøre det om.

Der har undervejs været rejst tvivl om, hvorvidt folketinget kan gøre det om. Man kan anlægge rimelighedsbetragtninger, og det ville selvfølgelig være fuldstændig urimeligt, om folketinget, hvis det kom til en anden overbevisning, ikke kunne gøre denne sag om. Det er også kun folketinget selv, der kan afgøre, om man kan gøre sagen om, og det er for så vidt formelt afgjort, eftersom tinget har tilladt, at dette forslag om at gøre det om bliver behandlet. Om man så vil gøre det, er jo en anden sag.

Der har også været tale om konsekvenserne, hvis man gjorde det om. Jeg synes nok, hr. Glistrups indlæg her i dag var interessant i sammenligning med det, han sagde ved førstebehandlingen i sidste uge, og som var i direkte modstrid med det, han sagde i dag. Bl. a. ville det være meget fjernt fra hr. Glistrup i sidste uge at henvise til autoriteter i justitsministeriet eller andre steder, for da blev alle autoriteter – med god ret i øvrigt – afvist, og det blev påpeget, at der er 179 eksperter i valgloven, og det er de 179 folketingsmedlemmer, for ingen andre er sat til at forvalte disse fortolkninger.

Hr. Glistrup har også undervejs hævdet, at det slet ikke kan gøres om, og det har præsidiets jo altså sagt det ikke finder grundlag for, derfor har det ladet forslaget komme til be-